

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobkyně: **A. D.**

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje,**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2024, č. j. KUKHK-15939/ZP/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Ve dnech 17. a 18. 8. 2023 proběhla v místě bydliště žalobkyně domovní prohlídka v rámci trestního řízení vedeného ve věci podezření z chovu zvířat v nevhodných podmínkách. Souběžně v místě bydliště žalobkyně provedla Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Královéhradecký kraj (dále jen „KVS“) dne 17. 8. 2023 předem neohlášenou kontrolu chovu psů, koček, koní, koz a drůbeže, přičemž byl na tomto místě zjištěn chov zvířat v nevhodných podmínkách. KVS zároveň navrhla dle § 28a odst. 1 písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), zvláštní opatření, a to umístění vyjmenovaných týraných psů,

koček, koní, koz, beranů a drůbeže do náhradní péče, a to bezodkladně vzhledem ke zjištěným podmínkám.

2. Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2024, č. j. MUDK-OŽP/6191-2024/kl 20753-2023, Městský úřad Dvůr Králové nad Labem (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) nařídil umístění zvířat žalobkyně do předběžné náhradní péče dle ust. § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Neustanovení opatrovníka žalobkyně v době, kdy byla proti její vůli odvezena rychlou záchrannou službou do Psychiatrické nemocnice Kosmonosy.

3. V první řadě žalobkyně uvedla, že v době od 17. 8. 2023 9:00 hodin do 18. 8. 2023 19:05 hodin probíhala v místě jejího bydliště domovní prohlídka, v jejímž rámci došlo dne 17. 8. 2023 k ústnímu vyhlášení nařízení umístění týraných zvířat do předběžné péče. Dne 17. 8. 2023 však byla po zahájení domovní prohlídky žalobkyně proti její vůli převezena do psychiatrické nemocnice, kde byla držena až do skončení domovní prohlídky. Žalobkyně v této souvislosti namítla, že v řízení před správním orgánem prvního stupně jí nebyl ustanoven opatrovník, ačkoli zde byly indicie naznačující přechodnou duševní poruchu. V důsledku této skutečnosti žalobkyně nemohla uplatňovat svá práva v rámci probíhající domovní prohlídky, která však mají podstatný význam pro další navazující správní řízení, které vyústilo v rozhodnutí prvostupňové i napadené rozhodnutí. Ačkoliv se formálně jednalo o domovní prohlídku prováděnou podle trestního řádu, nelze podle ní pominout, že již v tuto dobu probíhalo vůči žalobkyni předmětné správní řízení, když na místě byla přítomna mj. úřední osoba správního orgánu prvního stupně. Vůči žalobkyni tedy již od počátku probíhaly úkony správního řízení. Poukázala na znění § 32 odst. 2 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), který stanoví, že v případě, kdy jde o duševní poruchu dočasného charakteru, která brání účastníkovi samostatně v řízení jednat a je-li to nezbytné k ochraně jeho práv, měl by správní orgán ustanovit opatrovníka na základě odborného lékařského posudku. Dále poukázala na rozsudky správních soudů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60, a ze dne 16. 4. 2021, č. j. 1 Azs 402/2020-39, dále rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2020, č. j. 18 Az 22/2020-24), z nichž dle ní vyplývá, že pokud ve správním řízení existují důvodné pochybnosti (indicie) o tom, zda účastník netrpí přechodnou duševní poruchou, může správní orgán buď přistoupit k zadání odborného lékařského posudku nebo v odůvodnění svého rozhodnutí zahrnout správní úvahu o tom, že ustanovení opatrovníka není k hájení práv účastníka v řízení nezbytné. Taková úvaha správního orgánu však v průběhu správních řízení před prvostupňovým správním orgánem i v rámci řízení před žalovaným nebyla projevována a její absence dle žalobkyně zakládá nesprávný postup správního orgánu, který ji zkrátil na jejích právech.

Nevypořádání se s námitkami žalobkyně ze strany žalovaného.

4. Žalobkyně dále uvedla, že v rámci řízení před správními orgány namítala neprůkaznost odborných zjištění týkajících se jednotlivých předběžně zajišťovaných zvířat, když na místě samém nedocházelo za její přítomnosti k téměř žádnému odbornému vyšetření, což mělo trvat i za přítomnosti svědka P. H., který byl po odvozu žalobkyně do psychiatrické nemocnice domovní prohlídce s časovým odstupem přítomen. Žalovaný se s touto

namítanou skutečností vypořádal tak, že „*zvířata byla posouzena pracovníky krajské veterinární správy dne 17. 8. 2023 při kontrolním šetření a na základě této kontroly krajská veterinární správa vydala odborné vyjádření s podnětem na umístění týraných psů, koček, koní, koz a ovcí do náhradní péče s tím, že seznam je přílohou odborného vyjádření.*“ Dle žalobkyně tím nebyla namítaná odbornost jednotlivých osob, které měly provádět vyšetření zvířat, žalovaným vypořádána. Dle ní není ani patrné, jaké osoby měly provádět vyšetření psů a koček. Pakliže se jednalo o blíže neupřesněného soukromého veterinárního lékaře, který fakticky prováděl úkony správního řízení, žalobkyně nemohla ani namítat např. jeho podjatost. Pakliže nebyly poznatky o jednotlivých zvířatech k dispozici v době vydání prvního již zrušeného rozhodnutí, nelze u dodatečně sepsaných poznatků při množství odebraných zvířat předpokládat jakoukoliv větší validitu. Tento písemný podklad, který by měl poskytovat objektivní náhled na skutečnosti, které by měly zakládat vyšší míru podezření, že žalobkyně měla každé jednotlivé zvíře týrat, mohl být do správního spisu založen nejdříve po dni 22. 11. 2023, kdy byly vyhotoveny listiny KVS nazvané jako „*Odborné vyjádření orgánu veterinární správy ve věci – A. D.*“. Vydání jediného písemného podkladu týkajícího se stavu konkrétních jednotlivých zvířat bylo vydáno s odstupem více než 3 měsíců po okamžiku, který je rozhodný pro posouzení stavu zvířat, tj. po dni, kdy byla zvířata kontrolována. V této souvislosti zmínila, že jiné odborné vyjádření, nežli odborné vyjádření KVS, ani není ve správním řízení k dispozici, a to i přesto, že kočky a psi ani nebyli posuzováni pracovníky KVS, ale soukromou veterinární lékařkou, jejíž jakákoliv zpráva není ve správním řízení vůbec k dispozici. Dodala, že podle § 143 odst. 2 správního řádu je předpokladem uložení povinnosti na místě řádné zjištění stavu věci.

5. Žalovaný se nevypořádal ani s její námitkou, že zdravotní stav jednotlivých zvířat nebyl řádně zohledněn a subsumován pod příslušné právní normy. Žalobkyně uvedla, že od počátku řízení namítala, že chovaná zvířata pocházela z velkochovů (slepice) nebo byla zraněná (zejména kočky a psi). Správní orgán prvního stupně nereagoval na obsah jejího podání ze dne 4. 4. 2024, v němž se vyjadřovala k odebraným kočkám a žádala o odklad rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že žalobkyně může námitky uplatnit v řízení o náhradě nákladů za předběžnou náhradní péči, avšak nevypořádal se s námitkami týkajícími se zdravotního stavu zvířat. Žalobkyně tvrdí, že námitky nebyly řádně prozkoumány a zohledněny, což potvrzují konkrétní příklady nesrovnalostí ve veterinárních záznamech a záznamech depozit.
6. Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkami žalobkyně ze dne 30. 4. 2024, které upozorňovaly na nesrovnalosti v postupu MVDr. M. N.. Žalobkyně poukázala na logické nedostatky a vnitřní rozpory, kterými se měly správní orgány zabývat z úřední povinnosti za účelem zjištění objektivního stavu věci. Předběžná náhradní péče byla nařízena bez návrhu KVS (ten byl vypraven až následně), což je v rozporu se zákonem.

Nepřiměřenost napadeného rozhodnutí z titulu zahrnutí všech zvířat tzv. „en bloc“ do napadeného rozhodnutí.

7. Dle žalobkyně je napadené rozhodnutí nepřiměřené, protože správní orgány nezvažovaly možnost ponechat některá zvířata v její péči. Uvedla, že ne všechna zvířata byla ve stejném zdravotním stavu. Namítla, že správní orgány nezkoumaly jednotlivé případy, ale rozhodly obecně tak, že žádné zvíře jí nelze ponechat. Žalobkyně přitom předložila důkazy o stavu chovných psů a další dokumenty, které dle jejího názoru potvrzují, že psi nebyli týráni.

Nenaplnění předpokladu předvídaného v ust. § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat.

8. Dle žalobkyně nelze vydat rozhodnutí o předběžné náhradní péči, protože nebyla splněna podmínka předvídaná v ust. § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat (očekávání uložení propadnutí týraného zvířete, jeho zabrání nebo umístění do náhradní péče). Podle žalobkyně správní orgán nevede civilní spor a nemůže postupovat tak, aby vždy „*usvědčil*“ či „*potrestal*“ účastníka řízení. Správní orgán musí jednat v souladu se zásadou legální licence a jeho závěry musí být předvídatelné. Uvedla, že správní orgán (byť neoficiálně) vyjádřil skutečnost, že nebude rozhodovat o ničem jiném než o předběžné náhradní péči, když dle domluvy s orgány činnými v trestním řízení nebude další navazující správní řízení konat z důvodu, aby nezaložil překážku pro trestní řízení v podobě dvojího trestání za jeden skutek. Namítla, že analogie v její neprospěch je nepřípustná.

Průtahy v řízení a nedostatečně zjištěný skutkový stav na místě.

9. Konečně namítla, že správní orgán prvního stupně nevydal rozhodnutí o uložení povinnosti na místě v souladu s § 143 odst. 2 správního řádu, které vyžaduje ústní vyhlášení rozhodnutí a následné písemné doručení bez zbytečného odkladu. Vydání rozhodnutí trvalo řádově měsíce, protože správní orgán prvního stupně vyčkával do 22. 11. 2023 na písemný zápis KVS o zjištěních na místě samém. Odborné vyjádření KVS nebylo po vydání rozhodnutí na místě ani tzv. zadáno ke zpracování. Pokud by tomu tak bylo, správní orgán by jistě vyčkal na jeho fyzické vypracování a až následně by vydal písemné rozhodnutí dle § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat.
10. Závěrem žaloby navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 9. 2024 uvedl, že o skutečnosti, že žalobkyně byla odvezena do psychiatrické nemocnice, neměl v průběhu odvolacího řízení žádnou povědomost a ani zástupce žalobkyně na tuto skutečnost v průběhu řízení nepoukázal. Je přesvědčen, že žalobkyně nebyla tímto pochybením správního orgánu prvního stupně na svých právech nijak zkrácena, protože její zástupce po celou dobu správního řízení bránil její zájmy.
12. Dále uvedl, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval všemi odvolacími námitkami.
13. Správní orgán prvního stupně při svém rozhodování o umístění týraných zvířat do předběžné péče vycházel z odborného vyjádření KVS. V tomto odborném vyjádření jsou uvedena zvířata, která mají být umístěna do předběžné péče a tato zvířata jsou uvedena i v rozhodnutí o jejich umístění do předběžné péče.
14. Žalovaný uvedl, že podle § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnutím nařídit předběžnou náhradní péči o týrané zvíře, jestliže lze ve správním řízení očekávat uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabrání nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče. Policie ČR dopisem ze dne 22. 8. 2023 vyrozuměla správní orgán prvního stupně, že úkonem, jemuž byl přítomen ve dnech 17. 8. - 18. 8. 2023, byla domovní prohlídka u žalobkyně v rámci trestního řízení ve věci podezření z chovu zvířat v nevhodných

podmínkách, a existoval tedy předpoklad, že bude rozhodnuto o propadnutí týraného zvířete nebo rozhodnuto o jeho zabrání nebo rozhodnuto o umístění do náhradní péče.

15. K namítaným průtahům řízení žalovaný uvedl, že skutkový stav na místě byl plně zjištěn KVS, která na základě tohoto zjištění vydala odborné vyjádření, v němž uvedla zvířata, která mají být umístěna do předběžné péče. Připustil, že mohla vzniknout časová prodleva z důvodu doplnění spisového materiálu o odborné vyjádření KVS.
16. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah tohoto přezkumu vymezila žalobkyně v žalobních bodech (§ 75 s. ř. s.).

A. Skutkový stav věci

18. Dne 17. 8. 2023 KVS provedla předem neohlášenou kontrolu v chovu psů, koček, koní, koz a drůbeže žalobkyně v místě jejího bydliště a zároveň v místě chovu zvířat. Na tomto místě byl zjištěn chov zvířat v nevhodných podmínkách. KVS zároveň navrhla dle § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat zvláštní opatření, a to umístění vyjmenovaných týraných psů, koček, koní, koz, beranů a drůbeže do náhradní péče, a to bezodkladně vzhledem ke zjištěným podmínkám. Souběžně s kontrolou na místě proběhla domovní prohlídka orgánů činných v trestním řízení v rámci trestního řízení vedeného ve věci podezření z chovu zvířat v nevhodných podmínkách.
19. Dne 17. 8. 2023 vydal správní orgán prvního stupně potvrzení o ústním vyhlášení rozhodnutí, kterým nařídil umístění týraných zvířat do předběžné náhradní péče dle § 28c zákona na ochranu zvířat. Nedílnou součástí potvrzení byl seznam týraných zvířat. Jednalo se o 11 psů, 12 koček, 2 poníky, 3 kozy (poznámka soudu: později zjištěno, že šlo o 1 kozla a 2 berany) a 195 ks drůbeže. Dle protokolu o odnětí zvířat byla zvířata vyhublá, některá extrémně, dehydrovaná a znečištěna exkrementy.
20. Dne 23. 8. 2023 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. MUDK-OŽP/73261 2023/kl 20753-2023 (dále jen „první rozhodnutí“), kterým nařídil umístění týraných zvířat žalobkyně do předběžné náhradní péče.
21. Dne 29. 8. 2023 podala žalobkyně odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 10. 2023, č. j. KUKHK-31843/ZP/2023, první rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, a to z důvodu nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti ohledně konkretizace odebraných zvířat a neuvedení, proč byla odebrána.
22. Dne 22. 11. 2023 obdržel správní orgán prvního stupně od KVS odborné vyjádření v této věci, jehož součástí je podrobná specifikace odebraných zvířat a jejich zdravotního stavu.
23. Dne 5. 4. 2024 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. MUDK-OŽP/6191 2024/kl 20753-2023, kterým nařídil umístění týraných zvířat žalobkyně do předběžné náhradní péče. Součástí rozhodnutí je podrobná specifikace zvířat a jejich zdravotního

stavu ke dni 17. 8. 2023. Dne 22. 4. 2024 podala žalobkyně odvolání proti tomuto rozhodnutí, které bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.

B. Právní posouzení

24. Podle § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat *na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče.*
25. Podle § 28c odst. 1, věty první zákona na ochranu zvířat *obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnutím nařídit předběžnou náhradní péči o týrané zvíře, jestliže lze ve správním řízení očekávat uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabránění nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče.*
26. Podle § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu *správní orgán ustanoví opatrovníka osobám stíženým přechodnou duševní poruchou, která jim brání samostatně v řízení jednat, je-li to nezbytné k hájení jejich práv; v těchto případech správní orgán rozhoduje na základě odborného lékařského posudku.*
27. Žaloba není důvodná.
28. Krajský soud v první řadě upozorňuje, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí dle § 28c odst. 1 věty první zákona na ochranu zvířat. Správní soud je tedy toliko oprávněn posuzovat, zda byly splněny podmínky dané tímto ustanovením k vydání rozhodnutí o nařízení předběžné náhradní péče o týraná zvířata, nikoliv faktickou a úplnou správnost závěrů veterinárních lékařů, jejich odbornost, či subsumpci zdravotního stavu zvířat pod jednotlivé právní normy, jak se mylně domnívá žalobkyně a snaží se tak odvést pozornost od podstaty napadeného rozhodnutí.
29. Jedinou podmínkou zmíněnou výslovně v § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat, je očekávání uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabránění nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče. Další podmínku lze dovodit z ustanovení § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat, které předpokládá předchozí návrh KVS na umístění týraných zvířat do náhradní péče.
30. Pokud tedy jde o zákonnost napadeného rozhodnutí, může krajský soud zkoumat toliko, zda správní orgán prvního stupně obdržel návrh KVS a zda bylo možné očekávat uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabránění nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče.
31. V dané věci soud nemá pochyb o naplnění obou podmínek. Obsahem správního spisu pod č. 1. 1 je mj. návrh KVS na zvláštní opatření podle § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat, a to umístění konkrétních psů, koček, koz, ovcí a drůbeže do náhradní péče. Navrženo bylo bezodkladné umístění těchto zvířat do náhradní péče z důvodu podmínek jejich chovu a jejich stavu. V návrhu KVS současně uvedla, že předmětná zvířata byla ponechána trýznivému osudu, proto nelze předpokládat, že dojde k nápravě pachatele, a zároveň je nepochybné, že nebude v budoucnosti zabezpečena řádná péče o zvířata. Proto KVS nestanovila podmínky k zabezpečení ochrany zvířat, po jejichž splnění by zvířata jinak byla vrácena jejich vlastníkovi, tj. žalobkyni.
32. O tom, že existovalo očekávání uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabránění nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče, měl správní orgán prvního stupně i další indicie. Konkrétně z návrhu KVS vyplývalo, že dne 17. 8. 2023

provedla šetření na místě v prostorách bydliště žalobkyně, kde bylo veterinárními lékaři zjištěno, že žalobkyně chová domácí zvířata v nevhodných podmínkách, přičemž zjištěný stav měl být výsledkem dlouhodobě zanedbávané péče o výživu a zdravotní stav zvířat. Správní orgán prvního stupně byl navíc Policií ČR vyrozuměn o probíhajícím trestním řízení ve věci podezření ze spáchání trestného činu chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

33. Krajský soud tedy konstatuje, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí, jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí a předložených správních spisů má za to, že v předmětné věci podmínky pro rozhodnutí o nařízení umístění týraných zvířat do předběžné náhradní péče byly dány, a to již v době vydání zrušeného prvního rozhodnutí. Dodatečné nadmíru podrobné odborné vyjádření KVS skutkový stav potvrdilo, ale pro vydání rozhodnutí podle § 28c odst. 1 zákona na ochranu zvířat nebylo nezbytné.
34. Přesto se soud dále vyjádří i k dalším námitkám, které se týkaly zákonnosti postupu správních orgánů.
35. Pakliže žalobkyně argumentovala, že napadeným rozhodnutím byla do předběžné náhradní péče umístěna všechna její zvířata „*en bloc*“, pak krajský soud musí poukázat na to, že již v protokolu o ústním vyhlášení rozhodnutí i v protokolu o odnětí zvířat, je u každého zvířete popsáno, z jakého důvodu je jeho zdravotní stav nevyhovující. Správnímu orgánu prvního stupně byla navíc poskytnuta fotodokumentace předmětných zvířat na místě jejich chovu od Policie ČR, ze které jsou jednoznačně zřejmé nevyhovující podmínky chovu těchto zvířat, přičemž i samotný stav zvířat je, mírně řečeno, velmi zanedbaný. Podle krajského soudu měl správní orgán prvního stupně pádné důvody k tomu, aby do předběžné náhradní péče byla umístěna všechna zvířata žalobkyně, nikoliv pouze některá. Pokud o tom existovala jakákoliv pochybnost, ta byla jistě odstraněna poté, co dne 22. 11. 2023 obdržel správní orgán prvního stupně od KVS odborné vyjádření v této věci, jehož součástí je podrobná specifikace odebraných zvířat a jejich zdravotního stavu. Na takto objektivně zjištěném stavu zvířat nemohou nic změnit ani žalobkyní předložené fotografie vybraných zvířat, záznamy z hodnocení psů z různých výstav (které se týkají jiného časového období), ani tvrzení, že některá zvířata pocházela z velkochovů nebo byla zraněná. Podle krajského soudu správním orgánem prvního stupně aktuálně zjištěný zdravotní stav zvířat na místě samém jednoznačně korespondoval s tím, v jakých podmínkách byla chována.
36. Žalobkyně rovněž tvrdila, že v průběhu místního šetření, které probíhalo souběžně s domovní prohlídkou, jí měl být ustanoven procesní opatrovník, neboť byla odvezena do psychiatrické nemocnice. Krajský soud k tomu uvádí, že žalobkyně takovou obranu vznesla poprvé až v žalobě. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, to automaticky neznamená, že je taková námitka bez dalšího nepřijatelná, a nelze ji odmítnout jako opožděnou nebo účelovou jen proto, že ji žalobkyně neuplatnila, ač tak učinit mohla, v řízení před správními orgány. Krajský soud však může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními, přičemž své závěry musí náležitě odůvodnit. Krajský soud především zdůrazňuje, že důvodem, proč správní orgán prvního stupně nepochybil, je skutečnost, že v době šetření na místě žádné správní řízení z jeho strany vůbec neprobíhalo. Ačkoliv úřední osoby správního orgánu prvního stupně mohly být přítomny šetření na místě, tak ono místní šetření bylo prováděno KVS, nikoliv Městským úřadem Dvůr Králové nad Labem, jakožto správním orgánem prvního stupně

v této věci. Prvním úkonem, který správní orgán prvního stupně v řízení učinil, bylo až ústní vyhlášení rozhodnutí o umístění týraných zvířat do předběžné náhradní péče, ke kterému došlo na základě podnětu KVS, která fakticky šetření na místě prováděla. Až ústním vyhlášením rozhodnutí bylo zahájeno předmětné správní řízení. Tento názor je mj. v souladu s komentářovou literaturou (srov. Martin KOPECKÝ, Josef STAŠA, Jana BALOUNOVÁ, Jan MALAST, Olga POUPEROVÁ, Pavel KOPECKÝ a Zuzana ADAMUSOVÁ. Správní řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-1-9]. ASPI_ID KO500_p22004CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X: „S ohledem na charakter řízení na místě lze vyložit, že uložení povinnosti rozhodnutím v řízení na místě (tj. vyhlášení rozhodnutí) může být první úkonem v řízení, když opačný výklad by zjevně postrádal smysl.“). Navíc ustanovení § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu na tuto věc zjevně nedopadá a není zde aplikovatelné. Je totiž třeba zmínit, že ustanovení opatrovníka dle uvedeného paragrafu je možné až na základě odborného lékařského posudku a během správního řízení, nikoliv na základě prosté úvahy správního orgánu ještě před tím, než je správní řízení zahájeno. Správní řád touto úpravou míří na poněkud odlišné situace, kdy je v průběhu trvajících správního řízení do té doby zdravý účastník stížen přechodnou duševní poruchou a kdy je prostor pro zadání a vypracování odborného lékařského posudku. Tento závěr lze dovodit i ze závěrů, které Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60: „Postup podle § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu předpokládá, že pokud správní orgán v průběhu řízení zjistí, že by účastník řízení mohl být stížen přechodnou duševní poruchou, která mu brání v řízení samostatně jednat, a je-li to nezbytné k hájení práv účastníka v tomto řízení, nechá si vypracovat odborný lékařský posudek, aby na jeho základě rozhodl, zda ustanoví účastníku řízení opatrovníka. Správní orgán má tedy na základě § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu prostor pro správní uvážení k posouzení, zda je ustanovení opatrovníka nezbytné k hájení práv účastníka v řízení.“ Námitka neustanovení opatrovníka žalobkyni během šetření na místě je tedy nedůvodná.

37. Krajský soud rovněž nesdílí názor žalobkyně, že správní orgán prvního stupně nevydal písemné rozhodnutí ve věci bez zbytečného odkladu od jeho ústního vyhlášení ve smyslu § 143 odst. 2 správního řádu. První rozhodnutí správní orgán prvního stupně vydal dne 23. 8. 2023, tedy šest dní po jeho ústním vyhlášení. Toto rozhodnutí však bylo v odvolacím řízení zrušeno, a nové prvostupňové rozhodnutí bylo po doplnění podkladů pro rozhodnutí ze strany KVS vydáno 5. 4. 2024. Tím a dalším postupem správního orgánu prvního stupně, který však byl v souladu s procesními předpisy (jako např. seznámení žalobkyně s podklady rozhodnutí), došlo k určité časové prodlevě, kterou však lze považovat za bezvýznamnou a která nezpůsobuje nezákonnost jeho rozhodnutí.
38. Závěrem krajský soud poznamenává, že žalobkyně k žalobě přiložila množství listin, konkrétně šlo o stanovisko státní zástupkyně ze dne 23. 10. 2023 a potvrzení o nákupu vyřazených slepic z velkochovu (ty označila k důkazu) a dále fotografie jednotlivých zvířat, záznamy z hodnocení psů z jednotlivých výstav a veterinární zprávy. Uvedené důkazy soud označil za nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.) a k důkazu je neprovedl, neboť by nebyly schopné zvrátit závěr v tomto rozsudku vyslovený, tzn. že napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí byla vydána za splnění podmínek § 28c odst. 1, věty první zákona na ochranu zvířat (viz výše).

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud žádné žalobní námitce nepřisvědčil, proto s odkazem na shora uvedené uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 17. prosince 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu